

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 1996. december 8.
(vasárnap)**

Cseri Kálmán

I. AZ IDŐK JELEI

Alapige: Mt 24,3-14

„Amikor Jézus az Olajfák hegyén ült, odamentek hozzá a tanítványai külön és ezt kérdezték: Mondd meg nekünk, mikor lesznek meg ezek, és micsoda jele lesz a te eljövetelednek, és a világ végének? Jézus ezt mondta nekik: Meglássátok, hogy valaki el ne hitessen titeket. Mert sokan jönnek majd az én nevemben, akik ezt mondják: Én vagyok a Krisztus; és sokakat elhítenek. Hallanotok kell majd háborúkról és háborúk híreiről; mert mindezeknek meg kell lenniük. De még ez nem itt a vég. Mert nemzet támad nemzet ellen, és ország ország ellen; és lesznek éhségek és döghalálok és földindulások mindenfelé. Mindez pedig a sok nyomorúságnak a kezdete. Akkor nyomorúságra adnak majd benneteket, és megölnék titeket; és gyűlöletesek lesztek minden nép előtt az én nevemért. És akkor sokan megbotránkoznak, és elárulják egymást, és gyűlölik egymást. És sok hamis próféta támad, akik sokakat elhítenek. És mivelhogy a gonoszság megsokasodik, a szeretet sokakban meghidegül. De aki mindvégig állhatatos marad, az idvezül. És az Isten országának ez az evangéliuma hirdettetik majd az egész világon, bizonyágul minden népnek; és akkor jó el a vég.”

Imádkozzunk!

Örökkévaló Istenünk, áldunk és magasztalunk azért, mert minden szavad igaz és minden ígéreted beteljesíted. Köszönjük, hogy beteljesítetted azt is, amit a Szabadító eljövetelére nézve mondtál.

Magasztalunk téged, Jézus Krisztus, hogy otthagytad a mennyei dicsőséget és emberré lettél, hogy kiszabadíts minket a bűnnek és a halálnak a kötelékéből. Áldunk azért, hogy teljes bizonyossággal várhatunk vissza, amikor újra megjelenysz majd nagy hatalommal és dicsőséggel, és mindenki meglátja, hogy te vagy és uralkodsz örökkön örökké.

Könyörülj rajtunk, hogy azok között lehessünk, akiket magadhoz veszel és akik veled lehetünk mindörökké. Kérünk, hogy addig, amíg itt kell harcolnunk ebben a testben és ezen a földön, és itt kell túrnunk és küzdenünk, addig is hadd legyen már szoros és valóságos közösségünk veled. Kérünk, hogy ezt a közösséget munkáld most is mindannyiunk életében.

Köszönjük, hogy itt vagy és egészen személyesen tudsz szólni hozzánk. Köszönjük, hogy igéd hatalom. Olyan nagy szükségünk van arra, hogy te szólíts meg minket. Kérünk, legyen a te szavad a gyászolóknak vigasztalás, a betegeknek gyógyulás, a csüggedőknek új remény, és mindannyiunknak az új élet kezdete és az abban való megerősödés.

Könyörülj meg rajtam, hogy ne én legyek, aki szólok, hanem úgy, ahogy ígérted, a mi Atyánk Lelke szóljon általam, hadd legyen igaz az, hogy aki hirdeti és hallja itt az igét, valóban neked adja szívét.

Ámen.

Igehirdetés

A karácsonyt megelőző néhány hét, az úgynevezett adventi időszak, különös hangsúllyal hívja fel a figyelmünket Jézus Krisztus visszatérésére. A mi Megváltónk, aki otthagya a mennyei dicsőséget és karácsonykor emberré lett azért, hogy kiszabadítson minket a bűnből és a kárhozatból, mennybemenetelekor megígérte, hogy egyszer újra eljön, akkor már nagy hatalommal és dicsőséggel, hogy ítéletet tartson az emberiségen.

Az embereket mindig izgatta, hogy mikor következik ez be, és hogyan megy majd végbe. A mikorra Jézus ebben a beszédében – amiből egy részletet olvastam az imént – világos és határozott választ ad. „Arról a napról és óráról senki sem tud, az ég angyalai sem, hanem csak az én Atyám egyedül.” Tehát ne kezdjük számíogatni, mert úgy sem fogjuk tudni kiszámítani. Nem találgatni és számolgatni kell, hanem készülni. Mivel egészen bizonyos, hogy visszajön, és egészen bizonyos, hogy nem tudjuk mikor jön vissza, ezért az értelmes és felelős ember most felkészül a vele való találkozásra, és utána boldogan várja Őt, bármikor következzen is el ennek az ideje.

Mivel nem tudjuk, hogy mikor, ebből Jézus szerint ez következik: „Vigyázzatok azért, mert nem tudjátok, mely órában jön el a ti Uratok.”

Segítségképpen viszont, hogy el ne aludjunk, hanem éberén várjuk Őt, felsorol ebben a most hallott beszédében Jézus néhány olyan jelet, ami utal arra, hogy hamarosan jön, hogy nagyon közel van. Ő maga így mondja: „Az ajtó előtt van.”

Aki tud olvasni ezekből a jelekből, az nem véti el az Ő visszajövetelének az idejét. Egyszerű képpel szemlélteti ezt Jézus. Ugyanebben a beszédében mondja: „A fügefáról vegyétek pedig a példát: amikor az ága már zsendül és levelet hajt, tudjátok, hogy közel van a nyár. Azonképpen ti is, amikor mindezt látjátok, tudjátok meg, hogy közel van, az ajtó előtt.”

Amikor rügyfakadás van, nem kell nagy bölcsesség ahhoz, hogy mindenki megjósolja: közel van a nyár. Amikor ezeknek a jeleknek a sokasodását, felerősödését látja az ember, akkor gondoljon egyre intenzívebben arra, hogy közel van a mi Urunk megjelenése, második eljövetele.

Nem tudom, testvérek, feltűnik-e nektek, hogy milyen rohamosan sokasodnak ezek a jelek, amikről itt Jézus beszél. Az az aggályom, hogy nem vesszük komolyan azt, amit a mi Megváltónk második eljöveteléről mondott. Valahogy úgy vannak vele sokan, mint az egyszeri ember volt Jeruzsálemmel, akinek megmutatták a térképen Izráel fővárosát, és akkor őszinte csodálkozással kiáltott fel: Valóban van ilyen város? Azt hittem, Jeruzsálem csak a Bibliában van!

Ez a mondat azt a torz gondolkodást leplezi le, amelyik azt, ami a Bibliában van, nem tekinti valóságnak. Tudomásul vesszük, csak éppen nem vesszük komolyan. Megtanuljuk, csak nem számolunk vele. Isten nagy kegyelme, ha leleplezi életünkben is ezt a gondolkozást, ha ez jellemző ránk. Mert, testvérek, ami a Bibliában van, az mind valóság, azért került bele. Mert Isten minket a valóságra akar figyelmeztetni egy olyan világban, amelyik állandóan ködösít és mellébeszél. Isten minket az életünket leginkább meghatározó igazságokra akar figyelmeztetni egy olyan világban, amelyik pont ezekről akarja elterelni a figyelmünket, és minden egyébvel igyekszik azt lekötni. És mivel Isten minket idejében fel akar készíteni a visszatérő Krisztussal való találkozásra, ezért nyitogatja a szemünket ezeknek a jeleknek az észrevezésére is.

Két része lesz az igehirdetésnek: először vegyük sorba azt a tíz jelet, amiről itt Jézus beszél, nyilván az idő rövidsége miatt csak felszínesen, inkább csak utalásszerűen, utána pedig nézzük meg azt, mit jelent a gyakorlatban, egész konkrétan készülni a visszatérő Krisztussal való találkozásra.

I.

Elsőnek azt említi itt Jézus: „Jönnek majd az én nevemben sokan, akik ezt mondják: Én vagyok a Krisztus, és sokakat elhítenek.”

Nem tudom, tudjuk-e hogy több mint tíz ember hirdeti magáról ma is ezen a világon, hogy ő a Krisztus. Némelyek úgy, hogy ő az igazi Krisztus. Egyikük sem tagadja Krisztus létét, Jézust, mint történelmi személyt, de mindnyájan tagadják Jézus istenségét, és azt, hogy Ő elvégezte volna a mi váltságunkat. A hamis krisztusok között van az a Mun, aki Magyarországon is járt. Előkelő helyeken előadásokat tartott két évvel ezelőtt is másodszor és sokakat megtévesztett.

Ezek a hamis krisztusok egységes, nagy világvallást hirdetnek meg, amelyikkel egy új kor (angolul New Age) köszönt majd be az emberi történelembe. Nem tudom, feltűnik-e nekünk az, hogy több olyan politikai fáradozás is folyik, amelyik egy leendő egységes világkormány létrehozását készíti elő, amit majd egy olyan személy vezet, akinek a leírása kísértetiesen egyezik azzal, amit a Biblia az Antikrisztusról mond. Egyáltalán nem lehetetlen, hogy ez a személy már él. S mielőtt ezen mosolyognánk, kérem, olvassuk el gondosan a Bibliának erre vonatkozó próféciáit, és gondolkozzunk el azon.

A másik, amit említi Jézus: „hallotok majd háborúkról, nemzet támad nemzet ellen és ország ország ellen.” Háborúk mindig voltak és lesznek is. Igen ám, de aki figyelni és ismeri a háborúkat, az kénytelen megállapítani, hogy egyrészt rohamosan nő a háborúk száma, másrészt tragikusan nő azoknak pusztító ereje, a háborúk intenzitása. Párhuzamosan több tucat háború folyik szakadatlanul – nem is hallunk a legtöbbről. Arról a szörnyűségről, ami évekig itt tőlünk délre folyt, arról hallottunk és a szívünk szorult össze, és kitetszett ismét az emberiség teljes tehetetlensége. Meg amikor Afrikában millió szám pusztulnak már el emberek egy-egy háború és az azt követő éhínség miatt, akkor arról is hallunk egyet mást. Most én egyetlen adatot szeretnék mondani, ami egy pici ablak, amin bepillanthatunk abba, milyen rohamosan nő a háborúk pusztító ereje. Csak az utolsó tíz esztendőben a háborúk során kétmillió gyermek pusztult el. Nem katona,

gyermek. Hatmillió kiskorú gyermek szenvedett maradandó csonkulást, sérülést. Nyolcmillió gyermek az áldozata az utolsó tíz év háborúinak, csak akiket számba lehetett venni. Szinte egy Magyarországnyi lakosság. És ez a szomorú statisztika rohamosan nő.

Hallanotok kell majd éhínségekről – mondja továbbá Jézus. Ilyen sok és ennyire pusztító éhínség, mint ami az utóbbi években van, soha nem volt korábban. Egy nemzetközi szervezet egyik szakértője azt írja: több mint nyolcszázmillió ember áll a közvetlen éhhalál előtt, akik közül nagyon sokan rövidesen meg is fognak halni, és több mint egymilliárd ember annyira alultáplált, hogy bármikor bekövetkezhet az éhhalála. A világnak több mint 1/6-a.

Nem tudom, tudunk-e arról, hogy Ázsia sok nagy városában reggelente teherautókkal szedik össze az utcáról azokat, akik az éjszaka során éhen haltak. Este még valahol lefeküdtek, és reggelre meghaltak. És amíg mi itt együtt vagyunk istentiszteleten, ez alatt az egy óra alatt, újabb nyolcvanezer ember fog éhen halni, és a következő órában megint. Miközben mi sokszor elégedetlenkedünk. És ezt nem tudjuk megállítani, legalábbis egyelőre úgy tűnik.

Említi Jézus a következőkben a járványokat. Újabb és újabb olyan betegségek ütnek fel a fejüket, amik tömegeket veszélyeztetnek. Az AIDS csak a jéghegy csúcsa, de a hozzáértők rettegnek egy AIDS-robbanástól, amelyik óriási tömegeket vihet a halálba. Egy-két jelzés csak erre: a nagyvárosok prostituáltjainak 35 százaléka fertőzött már AIDS-sel, 1988-ban még csak 3 százaléka volt fertőzve.

Afrika déli részének a lakossága 75 százalékban már hordozza az AIDS-virust. Egy egész földrész kipusztulhat belátható időn belül, ha valami rendkívüli segítség nem érkezik. És azt mindenki tudja, hogy ez a betegség elsősorban és legnagyobb számban a homoszexuális férfiak körében pusztít. De erről így nem szabad beszélni, az AIDS politikailag is védett betegséggé vált, nem szabad nyilvánosságra hozni, hadd fertőzzön minél többeket.

Amikor Isten parancsait félretesszük, annak ilyen súlyos következményei lesznek. (A kolera és pestis is újra felüti a fejét, és tehetetlenek vagyunk vele szemben.)

Jézus csak egy szóval jelzi itt, hogy pusztít majd a döghalál. Azt jelenti: járványok, súlyos betegségek. De kinek jut eszébe korunk rettenetes tünetei és Jézus világos próféciája között összefüggést találni? Átlépünk ezen, elolvassuk az egész beszédet, s nem látjuk, hogy az teljesedik be napjainkban, amiről a próféciák és a mi Urunk Jézus is világosan beszéltek.

Azt mondja: hallotok majd földrengésekről. Mindig voltak földrengések – erre is ez a válasz – csak régebben nem regisztrálták őket pontosan, ezért tűnik úgy ma, hogy több van. Azt mondják a szakemberek: meglepően pontosan feljegyezték régebben is a földrengéseket, éppen azért, mivel szokatlan és rendkívüli jelenség volt. Ha csak attól kezdve, amitől kezdve precízen regisztrálják az egész világon, nézzük meg, akkor is meredeken emelkedik a görbe. Megint csak egy-két számot mondom azért, hogy vegyünk komolyan azt, ami a Bibliában van, és gondolkozva olvassuk Isten igéjét: 1920-1930. között két olyan földrengés volt, ami 6-os erősségűnél nagyobb volt. Ezeket nevezik gyilkos rengéseknek, mert ezek mindig kárt tesznek emberéletben is, és nagy pusztítást végeznek. 1950-1960. között kilenc, 1970-1980. között ötvenegy, 1980-1990. között nyolcvanhat, 1990-től az ideig nyárig már több, mint száz.

Jézus megmondta: ezek is olyan figyelmeztető jelek, amikből olvassunk úgy, mint a rügyfakadás a nyár közeledtét jelenti. Ezeknek a jeleknek a megsokasodása és intenzitásának a megnövekedése arra figyelmeztet, hogy közel van az Ő visszajövetele, és fontos, hogy idejében készüljünk fel a vele való találkozásra.

Aztán említi – és erről részletesebben is szól –, hogy üldözni fogják a benne hívőket. Ázsia több országában a mai napig tilos a keresztyén misszió. Nyilvános istentiszteletre ott sem jöhetnek össze hívő keresztyének, ahol már vannak. Az elmúlt hetekben sokat hallottunk arról, hogy Indonéziában rágyújtották a házakat keresztyén testvéreinkre, lerombolták a templomaikat, állandó életveszélyben élnek.

De nem kell ehhez messzire menni és véres üldözéseket felsorolni. Európában és Amerikában is terjedőben van az a jelenség, amit krisztofóbiának neveztek el. Vagyis hogy a világ valami miatt fél a keresztyénektől, az elkötelezett keresztyénektől. A formálisan vallásosaktól nem fél, azoktól nem kell tartani. De akik az evangélium szerint akarnak élni, akik a Biblia igazságait hiszik, vallják és artikuláltak át is tudják adni másoknak, azokról mindenütt éreztetik: nem kívánatosak, ünneprontók, megzavarják a lassan kialakuló szép nagy egységet és békeséget. És miközben a tolerancia hamis jelszava hangzik az egész művelt világon, aközben a hitvalló keresztyénekkal szemben valami gyűlölködő türelmetlenség, intolerancia érezhető.

Nem nagyon ütötték volna, hogy Mitterrand elnök egyik első rendelkezése annak idején az volt, hogy az összes egyházi iskolát államosítani kell. Az egész ország megmozdult és tüntetett azért, hogy erre ne kerüljön sor. Aztán kénytelen volt visszavonni.

Kanadában, amely állítólag keresztyén ország, keresztyén iskolákban sem szabad keresztet tenni az osztályban a falra – ezt ott a helyszínen tapasztaltam és magyarázta el egy igazgató –, mert ez bántó lehet annak a diáknak, aki esetleg nem keresztyén családból jön.

Az Egyesült Államokban 9 hónapra ítélték egy ügyvédet nem olyan régen azért, mert elvállalta a védelmét egy olyan társaságnak, amelyik az abortusz korlátlanná tétele ellen tüntetett, és a védőbeszédében ilyen „tiltott” kifejezéseket használt, mint magzat, még meg nem született, és ölni.

Nem sokkolom tovább a gyülekezetet, mert nem ilyenekkel kell megtölteni egy igehirdetést. Csak azért említettem, hogy lássunk és halljunk valamit abból, hogy ez az üldözés, amiről Jézus beszél, nemcsak benne van a levegőben, hanem ez emberek bőrére megy. Vagy úgy, hogy vértanúhalált kell halniuk ma is sokaknak csak azért, mert Krisztus tanítványainak vallják magukat, vagy úgy, hogy az említett kellemetlenségeket el kell szenvedniük, ha valóban vállalják Őt.

A többit már inkább csak megemlítem, hiszen olvastuk Jézus szavait. Azt mondja: nagy lemorzsolódás lesz majd, tömegek lépnek ki az egyházból mindenfelé, miközben nagyon sokan megismerik Jézus Krisztust és az Ő újjászületett tanítványai lesznek ma is. Említi Jézus: hamis próféták jönnek, ezek mások, mint a hamis krisztusok. A gonoszság megnövekedik, az erőszak elhatalmasodik. Akármelyik újságot nyitjuk ki, számos illusztrációt találunk erre benne. Utolsónak említi: az evangélium az egész világon hirdettetik, és akkor jön el a vég.

Három nagy rádióadó, napi 24 órában, 48 nyelven evangéliumot hirdet már most. A negyediket most építik. Elméletileg az egész földet beszórják már ezek az

adók, hogy gyakorlatilag mindenütt lehet-e fogni, azt nem tudjuk. Ebből sem lehet azonban kiszámítani, hogy a jövő héten, vagy a jövő év elején jön vissza Jézus. Ettől Ő óv minket. Olyan kiáltó jelek ezek, amiket ha valaki végiggondol, akkor sokkal nagyobb hangsúlyt kap a számára, hogy itt valós esemény előtt állunk, ami az egész örökkévaló egzisztenciánkat meghatározza, és most kell felkészülni a Krisztussal való találkozásra.

II.

Mit jelent felkészülni? Most csak három, egyszerű gyakorlati dolgot említek.

1. Egyáltalán gondol-e arra az ember, hogy a történelem végén egy csodálatos esemény áll: az élő Krisztusnak, Isten Fiának a megjelenése, akit akkor mindenki meglát majd – ahogy olvassuk a Szentírásban –, és aki ítélni fog élőket és holtakat felett. Gondol az ember arra, hogy mindennek, amit csinál, mond, elmulaszt, következménye lesz? Nem süpped bele egészen a napi tennivalóiba, gondjaiba, szomorúságába, nehézségeibe?

Persze, hogy el kell végeznünk mindnyájunknak a napi munkánkat, és oda kell figyelni arra, ami éppen foglalkoztat. De Jézus itt arra figyelmeztet: ne süppedjünk bele, hogy onnan ne legyen kilátásunk, hanem engedjük, hogy Ő felemeljen minket, és az Ő igéjének a reflektorával előre is mutasson. Vegyük észre ezeket a jeleket, és gondoljunk a végre.

Szeretném javasolni, hogy a Máté evangéliuma 24. részét olvassák el a testvérek délutáni csendjükben, és olvassák el utána a Lukács evangélium 21. részét, ahol Lukács írja le Jézusnak ugyanezt a beszédét egy kicsit részletesebben, egyikét dologgal kiegészítve. Ott olvashatjuk például ezt a mondatot: „Vigyázzatok magatokra, hogy meg ne nehezedjék a ti szívetek a tobzódás, a részegség vagy az élet gondjai miatt, és váratlanul reátok ne jöjjön az a nap: Mert mint egy tőr, úgy lep meg mindenkit, akik az egész föld színén laknak.” (Lk 21,34-36)

Vigyázzatok azért minden időben, meg ne nehezedjék a szívetek az élet gondjai miatt. Amikor csak azt látom, csak azzal foglalkozom, ami éppen most elintézendő vagy megoldatlan, vagy megoldhatatlannak tűnik. Az ördög nagyon ki tudja ezt használni, még erényt is csinál belőle: hiszen te lelkiismeretes vagy, ne törődj semmivel, a mostani feladatra figyelj csak!

Persze, arra oda kell figyelni, de azt is akkor tudjuk jól megoldani, ha van távlatunk, mégpedig olyan távlat, amit Jézus nyit meg előttünk. Ha gondolunk a végre is, mégpedig nem rettegve. A hívő ember nem mondja Madách Ádámjával: „Csak az a vég, csak azt tudnám feledni!” Az Isten nélküli ember rettegethet ettől, és az vágyik arra, hogy el tudná feledni, mert annak a számára nincs más, csak amit a Biblia így mond: „az ítélet rettenetes várása.” Mi azonban nem a rettenetes ítélettől félünk, hanem azt a Krisztust várjuk örömmel, aki a mi ítéletünket már elszenvedte a Golgotán, és aki elé mi már mint a rokonai állhatunk, ha újjászületett hívők vagyunk. Hiszen nem szégyellt testvéreivé fogadni minket – ezt olvassuk a Bibliában.

Egy örvendetes, gyönyörű, nagy találkozásra készülünk. Nem a világ végét várjuk, hanem a visszatérő Krisztust, akivel elkezdődik az üdvözültek számára a vele való tökéletes közösség, az üdvösség. Dehogy akarjuk feledni a véget! Sőt, inkább

minden gondunk, nyomorúságunk, sikerünk, kudarcunk között gondolunk a végre, és reméljük, hogy egyszer mindennek vége lesz, amitől itt most szenvedünk, és kiteljesedik az, ami már most is szép és jó az életünkben az Ő munkája nyomán.

Tehát az első, ha valaki komolyan készül az adventre, a Krisztussal való találkozásra: gondol erre a találkozásra.

2. Mit jelent készülni? Azt jelenti: a menyasszony megőrzi a maga tisztaságát. Jézus használja ezt a képet, hogy a benne hívők az Ő menyasszonya és Ő a vőlegény, aki most egy időre elment messzire, de visszajön és magához veszi az Ő menyasszonyát.

Nem akarom ezt hosszasan fejtegetni, mert azt hiszem, teljesen felesleges is lenne. Egy pillanatra gondoljunk csak bele. Ketten szeretik egymást, és a vőlegény kénytelen egy időre, hosszabb időre elmenni. Mit csinál a menyasszony, ha szereti? Megőrzi magát tisztán és alig várja, hogy eljöjjön az a nap, hogy újra átölelhetik egymást. Nem kezd el kacérkodni másokkal, – nem kezd el kacérkodni a világgal az ilyen hívő ember és hívő egyház.

Éppen a minap olvastuk ezt a Jakab leveléből. „Parázna férfiak és asszonyok, nem tudjátok, hogy a világ barátsága ellenségeskedés Istennel? Aki azért a világ barátja akar lenni, az Isten ellenségévé lesz.” (Jak 4,4) A világ itt az Istentől elszakadt gondolkodást és életvitelt jelenti, nem azt, hogy a többiek nem szeretjük. Dehogynem! A világ: az Isten nélküli gondolkodás és életvitel. Aki így tölti ezt az időt, az nem készül a vőlegénnyel való találkozásra. A menyasszony megőrzi a maga tisztaságát. Nem kacérkodik a világgal, nem kacérkodik az éppen ügyeletes divatos istenekkel, bálványokkal. Szakít mindenféle humanisztikus önistenítéssel is. Tudja, hogy Isten Isten, az ember ember, aki az Isten teremtménye és nem egyenrangú partner. Tudja, hogy mi a helye és mi a feladata. Nem engedi, hogy a figyelmét bármi, bárki elvonja az ő drága, nagyszerű Vőlegényéről, akit ő nem szégyell megvallani, nem szégyelli, hogy gyűrű van az ujján, hogy ő Jézus jegyese. Vállalja őt akkor is, ha emiatt sokszor megvetés és gyalázat illeti, mert a világ utálja a mi Vőlegényünket, és vele együtt utál mindenkit, aki Őhöz tartozik. A szerelmes menyasszony azonban ezt is vállalja, mert mindennél és mindenkinél fontosabb neki a Vőlegényével való kapcsolat.

3. És amit szeretnék említeni, és amiről egyszer külön igehirdetést kellene mondani, hogy Jézus is, Péter is, Jakab is – mindenki, aki Krisztus második visszajöveteléről ír az Újszövetségben, említenek egy szót, hogy így kell várnunk Őt: béketűréssel.

Olvastuk a Máté evangéliumában is, a Lukács 21-ben, így mondja Jézus: a ti béketűréstek által nyeritek meg a ti életeteket. Jakab levelében éppen tegnap olvastuk a kalauz szerint: legyetek ti is béketűrők, mert az Úrnak eljövele közel van, példának vegyétek a prófétákat a béketűrésben, akik az Úr nevében szóltak hozzátok. (Lk 21,19; Jak 5,7-10)

Mit jelent: béketűrés? Rendkívül kifejező az a görög szó, ami itt áll a Bibliában. Betű szerint lefordítva azt jelenti: alatta maradni. De úgy, mint az oszlop, a pillér. Ami alatta marad annak a tehernek, amit hordoz, ő tartja az egészet, aztán ha az épület romba dől, általában az oszlopok szokták túlélni az egészet. Tessék gondolni ókori templomokra. Ott meredeznek az oszlopok a mai napig is. Amikor Jézus az Ő visszajöveteléről beszél, erre kéri a benne hívőket: béketűrők legyetek.

AZ IDŐK JELEI I.

Amiben egyrészt benne van az állhatatosságnak, a kitartásnak a gondolata, (aki mindvégig állhatatos marad, üdvözü), másrészt benne van a szenvedések vállalásának a gondolata, hogy amikor rám terhelődnek, megterhelnek engem, én azt is vállalom. Ott maradok, nem mozdulok, nem menekülök – állhatatosan, kitartóan várom az én Uramat.

* * *

Isten segítsen minket, hogy megfrissüljön gondolkozásunk és tudatosan is foglalkozzunk az Ő visszajövetelével kapcsolatos dolgokkal józanul, a Biblia alapján. Isten segítsen minket, hogy az egész erkölcsi életünk azért legyen egyre szentebb, mert mi őrizzük a menyasszony tisztaságát a vőlegény számára, és rajta kívül senkivel nem akarunk lelki közösséget létesíteni, noha az idegen istenek zörgetnek az ajtónkon szinte naponta. Az Ő Szentlelke adjon nekünk erőt és bátorságot ahhoz, hogy béketűréssel várjuk Őt, ami azt jelenti: masszív, eltökélt állhatatossággal ragaszkodunk hozzá, és ha szenvedést kell Őérte vállalni, azt is vállaljuk. Előre felkészülünk erre, mert bizonyosak vagyunk abban, hogy Ő jön és találkozhatunk vele.

Imádkozzunk!

Dicsőséges Urunk, Jézus Krisztus, magasztalunk azért, mert a mennyben már el van készítve visszajöveteled időpontja. Bocsásd meg, ha minket is a „mikor” izgatott, és az, hogyan találkozunk veled, talán kiszorult a figyelmünkből. Köszönjük, hogy ilyen szeretettel ébresztgeted felelősségünket.

Köszönjük, hogy most még van időnk elrendezni sok mindent: megtisztulni mindattól, amivel beszenyeztük magunkat. Köszönjük, hogy tudhatjuk: minden cselekedetünknek, mulasztásunknak következménye van, de egészen bizonyosak lehetünk abban is, hogy bűneink szörnyű következményét te már elszenvedted a Golgotán.

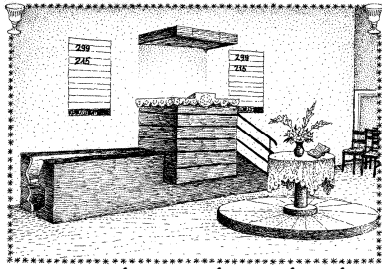
Könyörülj rajtunk, és erősíts meg ebben a bizonyosságban minket! Hadd legyünk egészen bizonyosak abban, hogy az személyesen reánk is érvényes. Hadd tudjunk hittel megköszönni neked bűneink bocsánatát, és háládatosan élni, hogy a testben hátralevő időt ne emberek kívánsága, hanem Isten akarata szerint töltsük el.

Segíts minket sokféle tennivalónk és gondunk között is úgy készülni a veled való találkozásra, hogy ha az váratlanul ér is bennünket, ne találjon készületlenül. Adj nekünk ehhez józanságot, eltökéltséget, hűséges ragaszkodást hozzád minden tekintetben. Töltsd meg szívünket már most annak az örömeivel, hogy minden ígéreted, ami még nem teljesült, akkor válik valóra. És amikor könnyezünk, hadd tudjunk gondolni arra, hogy akkor eltörölsz majd minden könnyet a szemünkről. Nem lesz többé gyász, fájdalom, betegség, halál, jajkiáltás, hanem tökéletes lesz a tiédnek veled való közösségük. Ebben a közösségben hadd erősödjünk már most is napról-napra!

Adj erőt terheinkhez, segíts túllátni mindig a pillanatnyin és a láthatókon, és engedd, hogy majd ha jössz, készen legyünk!

Ámen.

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 1996. december 15.
(vasárnap)**

Cseri Kálmán

II. AZ IDŐK JELEI

Lekció: Mt 24,42-51

Alapige: 2Tim 3,1-4; 14

„Azt pedig tudd meg, hogy az utolsó napokban nehéz idők lesznek. Mert lesznek az emberek magukat szeretők, pénzsóvárgók, kérkedők, kevélyek, káromkodók, szüleikkel szemben engedetlenek, háládatlanok, tisztátalanok, szeretet nélkül valók, könyörtelenek, rágalalmazók, mértéktelenek, kegyetlenek, a jónak nem kedvelői, árulók, vakmerők, felfuvalkodottak, inkább a gyönyörnek, mint Istennek szeretői.”

„De te maradj meg mindazokban, amiket tanultál és amik reád bízottak.”

Imádkozzunk!

Dicsőséges Urunk, Jézus Krisztus, egyedül te tudod azt, hogy azzal töltöttük-e el a mögöttünk levő hetet, amire adtad. Bocsásd meg, ha sokszor nem szempont nekünk, hogy hű és bölcs sáfárai legyünk mindannak, amit reánk bízál. Bocsásd meg, ha annyira áthatott minket a bűn, hogy természetesnek tartjuk: sok mindent nélküled is el tudunk végezni. Bocsásd meg minden mulasztásunkat, ha visszaéltünk a lehetőségekkel és a türelmeddel is.

Annál inkább köszönjük, hogy most magad elé engedsz minket és van szavad hozzánk. Kérünk, Urunk, áradjon mennyei világosság most igédből. Olyan világosság, aminél tájékozódni tudunk, ami leleplez, de fel is oldoz és eligazít.

Eléd hozzuk tanácstalanságunkat, sokféle tétovaságunkat. Olyan sok mindent azért halogatunk, mert nem tudunk helyesen dönteni. Olyan sok mindenbe felelőtlenül beleugrottunk. Bocsásd meg, ha az elmúlt napok sem annak a jegyében teltek, hogy készülünk a veled való találkozásra. Kérünk, tedd tudatossá bennünk ezt. Adj nekünk folyamatos, állandó, adventi felelősséget és örömet.

Könyörülj rajtunk, és újítsd meg velünk szövetségedet. Szentlelked munkáljon bennünk egyértelmű, bátor döntést. Taníts meg minket ebben a ködösítő, hazudozó világban világos igenekeket és nemeket kimondani, és döntéseink következményeit is vállalni. Őrizd meg minden hősködéstől, de tégy bátrakká minket arra, hogy engedelmeskedjünk neked.

Kérünk, munkálkodj bennünk most is. Őrizd meg attól, hogy langyos közönnyel végighallgassunk egy beszédet. Szeretnénk teljes nyitottsággal téged hallgatni.

AZ IDŐK JELEI II.

Könyörülj meg rajtunk és te magad szólíts meg minket a te személyes, érvényes, életünket formáló, igaz igéddel. Minket pedig segíts, hogy annak ne csak hallgatói legyünk, becsapván magunkat, hanem megtartói, cselekvői, és így lehessünk hű és bölcs sáfárok, és így lehessünk áldássá mindazoknak, akik közé tettél.

Légy a mi vigasztalónk, bátorítónk. A te szereteteddel beszélj velünk, Istenünk!

Ámen.

Igehirdetés

A múlt vasárnap arról volt szó, mit mondott Jézus Krisztus az Ő második eljövételét közvetlenül megelőző időről. Láttuk, hogy megjelenésének időpontját nem tudhatjuk, de említ olyan jeleket, amiknek a megsokasodása figyelmeztet: közel van az Ő visszatérése. Megállapítottuk, ilyen jelek már is vannak, s arra intenek minket, hogy a Bíró az ajtó előtt áll.

Múlt vasárnap Jézus beszéde alapján azokat a külső, fizikai jelenségeket vetjük sorba, amik erre figyelmeztetnek. Ma folytassuk ezt azzal, hogy azokat a belső, lelki-szellemi jelenségeket vesszük számba, amikről szintén szól a mi Urunk is, és még részletesebben az apostolok: Pál, Péter, János a leveleiben, amik szintén az utolsó idők beköszöntésére hívják fel a figyelmünket.

Két csoportba szeretném összefogni ezeknek a jelenségeknek egy részét, s utána majd arról lesz szó, hogy mi a feladatuk a hívőknek, Isten népe mit tegyen, hogy az utolsó nehéz időket ne csak átvészelve, hanem áldássá is lehessen másoknak.

I.

Az a két jelenség, ami az utolsó időket szellemileg kiváltképpen jelzi, a következő: a hitbeli zűrzavar és az erkölcsi relativizmus. Mit jelentenek ezek?

1. Hitbeli zűrzavar

Akárhol nyitjuk ki a Szentírást, ahol az utolsó időről van szó, szinte mindenütt megemlíti, hogy az élő Istenhez való hűség helyett rendkívül hiszékenyekké válnak az emberek. Hadd olvassak két részletet: „A Lélek pedig nyilván mondja, hogy az utolsó időben némelyek elszakadnak a hittől, hitető lelkekre és gonosz lelkek tanításaira figyelnek. Hazug beszédűeknek képmutatása által, akik meg vannak bélyegezve a saját lelkiismeretükben...” (1Tim 4,1-2). „Mert lesz idő, amikor az egészséges tudományt el nem szenvedik, hanem a saját kívánságaik szerint gyűjtenek maguknak tanítókat, mert visket a fülük. És az igazságtól elfordítják az ő fülüket, de a mesékhez odafordulnak.” (2Tim 4,3-4)

Ezt a jelenséget napjainkban gyakran tapasztalhatjuk. Miközben büszke a modern ember arra, hogy állítólag felvilágosult, aközben egyre sötétebb elméleteket hisz el szinte kritika nélkül. Isten igéjének világos, érvényes, igaz tanítása helyett emberi és ördögi elméletek áldozataivá válnak sokan. Különösen szomorú, hogy az egyház is teret ad ezeknek az eltévelyítő eszméknek. Talán azért, mert így akar korszerű lenni, hogy megtartsa az embereket. Néhány példát mondok erre: Sok egyház beengedte a gyülekezeti életbe a kemény rockot is azért, hogy az ifjúságot így megnyerje. S mi történt? Éppen az ifjúság valóban kereső, komolyabbik ré-

szét veszítette el, azoknak az életében pedig, akik csak a rockért jönnek oda, sem megtérés, sem újjászületés nem történik. Egy nagy ördögi megtévesztés ez.

Egyre több egyházra jellemző, hogy feladja hitünk alapjait: Jézus istenségének, a teremtésnek, a csodáknak, Krisztus feltámadásának, visszajövetelének a bizonyosságát azért, hogy így modernebbnek látszódjék. – Egyre inkább teret ad az egyház a homoszexualitás, a feminizmus és a vallások összekeverése téveszméjének, hogy így szalonképesse tegye magát minél többek előtt. Pedig pontosan az lenne a feladata, hogy az evangélium világosságával leleplezze a hamisságokat, és az egészséges tudományt hirdesse – ahogy itt olvastuk Pál apostolnál. És nem is lenne olyan nehéz ez a leleplezés, ha lenne bátorságunk minden tekintetben ragaszkodni Krisztushoz és az ígéhez.

Csak egy példát mondok arra, hogy az összefüggések és a vonulatok nem olyan nehezen követhetők. A New Age mozgalom egyik gyökere az 1876-ban New Yorkban létrejött Teozófiai Társaság. Mind a kettő az emberiség nagy testvériségéről beszél, és arról, hogy az emberiségnek egy közös vallásban kell egyesülnie. A Teozófiai Társaság egyik kiadványában van néhány ilyen mondat: „Ellenezzük a dogmatikus teológia minden formáját, különösen a keresztyén nézeteket, melyeket a Társaság Vezérei különösen ártalmasnak tartanak. Erőnköz mértén szembeszegülünk a misszionáriusoknak az ún. hitetlenek és pogányok félrevezetésére irányuló minden törekvésével, a keresztyénség dogmaival, valamint ezeknek a társadalom és az egyén karakterére gyakorolt hatásával.”

Az ún. hitetlenek és pogányok „félrevezetését” mi evangélizációnak szoktuk nevezni. Emberek megmentésének, Jézushoz vezetésének. Ezzel szembeszegül ez a társaság, és ezt nyíltan meg is vallja. Hogy milyen szellemiség uralta és uralja, arra utal az, hogy a kiadójukat a Lucifer névvel nevezték el, és hogy ez később ne legyen olyan ijesztő, Lucisra változtatták. A Lucis Alapítvány a mai napig a New Age egyik fő támogatója, és jelen van az ENSZ New York-i és genfi eligazító ülésein. Ebből a teozófiai elméletből nőtt ki Steiner Rudolf antropozófiája, arra épül az ún. Waldorf-módszer, egy nálunk is népszerű építészeti stílus és még sok más egyéb.

Ha a gyökér mérgezett, lehet-e az a gyümölcs veszélytelen, ami ezen a fán terem, minden szépsége ellenére is? Ilyeneket kérdezni és erre válaszolni azonban ünneprontás. Megrontja a nagy összeölelkező álbékességet, a nagy embertestvériség csendes megalkuvását, és kiderül, hogy az evangélium idegenségét vállalja ebben a világban az, aki efféléket mer mondani.

A hitbeli zűrzavarra és az egyházak megalkuvására jellemző az, hogy nagy ökumenikus világkonferenciákon a küldöttek pogány szertartásokon vesznek részt – megint csak az előbb említett szellemiség jegyében –, és az ENSZ palotában van egy külön helyiség, ahol hetente többször New Age-meditációkat tartanak keresztyén egyházi részvétellel.

Imádkhat valaki akármilyen istent, úzhat bármilyen hitgyakorlatot, teljes toleranciával találkozunk. De ha valaki megvallja a Teremtő Istenbe vetett hitét, és a Megváltó Jézus Krisztus elkötelezett tanítványaként akar élni, akkor türelmetlen, indulatos intoleranciába ütközik. A hitbeli zűrzavar tehát jellemző erre a korra, pontosan úgy, ahogy itt olvastuk az előbb idézett igékben. Az Istenhez való hűség helyett naiv, korlátolt hiszékenység jellemez tömegeket. Szinte minden hazugsá-

got el lehet adni, ha megfelelően csomagolják, miközben az Isten ígéjének igazságától elfordítják a fülüket.

2. A másik jellemvonása ennek a kornak az erkölcsi relativizmus, vagyis az, hogy viszonylagossá válik az, hogy mi jó és mi rossz. Nincs örök erkölcsi abszolútum, ami Isten kijelentett akaratára épül, és ami minden időben, minden helyzetben, mindenkire nézve érvényes.

Olvasok egy mondatot, amivel gyakran lehet találkozni az erről szóló mai művekben: „A kulturális és vallási hagyományok között nincs lényeges eltérés.” Aki egy kicsit is ismeri a nagy vallások szent könyveit, akárcsak a Koránt, amelyben valóban sok hasonlóság van a Bibliához, az tudja, hogy nemcsak lényeges eltérések vannak, hanem sok minden ellentmond annak, ami Isten ígéjében, a Szentírásban van.

Nagyon jól kifejezi ezt a keverést és relativizálást az a Tao-jel, ami egyik nagy áruházunk emblémája is lett, ami azt akarja szemléltetni, hogy a jó és a rossz, a sötétség és a világosság együtt, sőt egymásban létezik. Ezzel szemben a Bibliában azt olvassuk a János levelében: „az Isten világosság és nincsen Őbenne semmi sötétség.” Ez a biblikus szemlélet, de ez nem illik bele ebbe a jót és rosszat össze-mosó, relativizmusba.

Ennek az erkölcsi relativizálásnak megvan a maga határozott programja, és ennek fő célkitűzése a meglevő értékrendnek a szétverése. Ez a menetrend valahogy így néz ki: a társadalmat meg kell győzni arról, hogy a gyerekek fejlődését ne befolyásolják a szülők régi beidegződései. Az ifjúság számára természetessé kell tenni, hogy a lesbikus és homoszexuális életstílus nem kevésbé erkölcsös, mint a hagyományos heteroszexuális. A tankönyvekből törölni kell minden Istenre vonatkozó utalást. Az egyházakat rá kell kényszeríteni arra, hogy hitelveikkel ellenkező gyakorlatot is honosítsanak meg az életükben. A médiák hatalmát ki kell terjeszteni a magánszférára is. az óvodától kezdve fel kell építeni egy agresszióval és széxszel telített programot, amelyik nem ismer erkölcsi korlátokat. Közben küzdeni kell az abortuszhoz való korlátlan jogért. Módszeresen végezni kell a „halálképzést”, ami azt jelenti: kicsi kortól meg kell szeretetni a halált a gyerekekkel, és annak minden formáját; azért néznek a gyerekek olyan sok tv-filmet és videót, ahol drukkolnak a gyilkosnak. Nem szörnyű dolog az, hogy egyik ember megöli a másikat, az ügyes gyilkos lesz az eszménykép, és észre sem veszi a kedves szülő, aki ilyeneket nézet a gyerekével, hogy a gyerekbe belecsöpögtetik, hogy apját, anyját is nyugodtan eltegye az útból, hogyha az érdekei vagy a hangulata éppen úgy kívánja. Mert relativizálódik minden, nem szörnyű embert ölni.

Ebbe a folyamatba illik bele a halálbüntetés eltörlése is, és megérkezünk oda, hogy a bűncselekmény elkövetőjét jobban védi a jog, mint az áldozatot. Ezek már csak keserű gyümölcsök. Korábban, észrevétlenül kezdődött a hamisság, de ki veszi észre, ki teszi szóvá, s ki tud ellene harcolni?

Beleillik a programba az, hogy a család hagyományos modelljét nevetségessé kell tenni és be kell táplálni a társadalomba, hogy az időleges társadalmi képződmény volt csupán a házassággal együtt, amely eltűnik majd a történelem súlyllesztőjébe. Ebből következik az, amiről itt olvastunk, és figyeljük meg, szó szerint ezeket olvassuk naponta az újságokban: „lesznek az emberek magukat szeretők, pénzsóvárgók, kérkedők, kevélyek, káromkodók, szüleikkel szemben engedetlenek,

hálátlanok, tisztátalanok, szeretet nélkül valók, irgalmatlanok, rágalmazók, mértéktelenek, kegyetlenek, a jónak nem kedvelői, árulók, vakmerők, felfuvalkodottak, inkább a gyönyörnek, mint Istennek szeretői ...” Tizennyolc jellemvonás, amelyek közül az első, a középső és az utolsó a szeretettel kapcsolatos.

Azt mondja: lesznek az emberek magukat szeretők, szeretet nélkül valók, Istent nem szeretik, hanem inkább a gyönyört. Magukat szeretők, szeretet nélkül valók, nem szeretik Istent, hanem más isteneket csinálnak maguknak, egyfajta hedonizmus lesz úrrá, a gyönyört szeretik.

Miben foglalta össze Jézus Krisztus a törvény lényegét? Az Isten szerint való élet, az igazán emberinek nevezhető élet lényegét, normáit? Azt mondja: „Szeresd az Urat, a te Istened teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből, és szeresd felebarátodat mint magadat. E két parancstól függ az egész törvény és a próféták.” Csak éppen ezt a két szöveget húzza ki a falból a modern kor: Istent nem szereti, hanem csinál magának isteneket, következképpen képtelen igazán szeretni a felebarátját, hanem lesz kegyetlen, irgalmatlan stb. amint olvastuk, mert csak önmagát szereti. És észre sem vesszük, hogy a humanista pszichológia talaján kivirágzik egy elmélet, ami előtt az egyházakban is kaput nyitnak: tanuld meg önmagadat szeretni. Hiszen Jézus nem két, hanem három parancsot adott – írja ez az elmélet –: szeresd az Urat teljes szívedből, szeresd felebarátodat, és szeresd magadat. – Hol van ez a Bibliában?

Azt mondja: „Szeresd az Urat, a te Istened teljes szívedből, ... és szeresd felebarátodat mint magadat, e két parancstól függ az egész törvény és a próféták.” De aki fittyet hány Isten ígéjére, aki azt úgy alakítja át, ahogy éppen pillanatnyi kedve kívánja, az akárhova megérkezhet. Ez a relativizálás, a Szentírásnak és a rá épülő erkölcsnek a viszonylagossá tétele. És ennek a következménye lesz, hogy az USA-ban az utolsó 30 évben 560 százalékkal nőtt meg a bűncselekmények száma, Németországban 1992-ben 6 millió erőszakos cselekmény volt, (1991-ben 5 millió, iszonyatos növekedés), és hogy nálunk is az van, ami – ezt nem is sorolom, mert ez a bőrünkre megy és mindnyáján ismerjük.

Hitbeli zűrzavar, nem Istenhez hű az ember, hanem tragikomikusan hiszékeny lesz; és erkölcsi relativizálás, amibe mindez belefér, s amiről itt olvastunk a Szentírásban.

II.

És mi a hívők feladata? Mit kell nekünk tennünk?

Isten népe, Jézus Krisztus elkötelezett tanítványai, hogyan gondolkozzanak és éljenek, hogy ne csak kibírják mindezt a szörnyűséget, hanem még az utolsó időben is hivatásuk magaslatán álljanak, és áldássá lehessenek másoknak, hogy el ne veszítsük azt a győzelmi koszorút, amit Jézus elkészített az Őt szeretőknek? Ehhez biztosan kell állnunk a fundamentumokon. Ehhez az a szükséges, hogy miközben az utolsó idők jeleit vesszük sorba, mi hívők is jellé váljunk ebben a világban. Jellé, akik túlmutatunk önmagunkon arra az Istenre, akihez tartozunk. Arra a Jézusra, aki szeretetével és életével megváltott minket, akikben valóban reménység él, és másoknak is reménységet tudunk adni.

Mi szükséges ehhez?

1. Rendíthetetlenül ragaszkodnunk kell ahhoz a Jézushoz, akiről valljuk: Isten, öröktől fogva mindörökké Isten, és valljuk, hogy egyedül Őáltala üdvözülhet bárki ezen a világon.

Ez nem a keresztyénség kizárólagossági igénye, amivel vádolni szoktak minket, ez az Isten Fiának, Jézus Krisztusnak a kizárólagossági igénye. Ő magáról mondta azt, nem a keresztyénségről: „Én vagyok az út, az igazság és az élet, és senki sem mehet az Atyához, csak énáltalam.” Ez olyan fundamentum, amiről ha lelép valaki, elsüllyed a mocsárban. Ezt lehet látni ma a világ keresztyénségének az életében.

2. Ugyanilyen rendíthetetlenül ragaszkodnunk kell ahhoz, hogy a Szentírás úgy, ahogy van, Isten kijelentése. Mégpedig annak az egyetlen és elégséges forrása, ami ma is igaz, érvényes és megbízható. Olyan iránytű, amihez igazítanunk kell a lépéseinket. Olyan mérleg, amire mindenféle elméletet, akármilyen tetszetős csomagolásban nyújtják is át nekünk, rá kell tenni, és meg kell mérni: megáll-e Isten igéjének a mérlegén? És olyan zsinórmérték, amihez hozzá kell igazítanunk saját gondolatainkat is, nehogy esetleg azok tévesszenek meg.

3. Legyen értéke előttünk az Istentől rendelt házasságnak és családnak. A házasság nem múló társadalmi képződmény, hanem örök isteni rend. Isteni teremtésrend, ami nélkül nincs egészséges társadalom, és ami nélkül nem fejlődhet ki egészséges személyiség sem.

Éppen ezért a hívó embernek naponkénti feladata a házasságápolás, és a családnak mint közösségnek, az építése. Beletartozik ebbe a gyermekvállalás is, beletartozik gyermekeink tudatos hitben való nevelése, nem vallásossá tétele, hanem Jézus Krisztushoz vezetése, az újjászületésük munkálása, – ami Isten csodája minden esetben, de az előkészítését a mi feladatunkká tette Isten. És mindezt még áldozatok árán is, mert nagyon sokszor ez csak úgy oldható meg ebben a feje tetejére állított világban, ha az ember lemond akár anyagi haszonról, akár a karrierjét illető sikerről, mert csak ennek a lemondásnak az árán tudja az előbbieket komolyan venni. Ahol vállalják ezt az áldozatot, ha szerényebb anyagiak között talán, de otthon harmónia van, békesség, boldogság, akkor az mindenkinek többet ér, mintha csak a pénz lenne több.

4. Fel kell ragyogtatnunk mások előtt is olyan szellemi értékeket, amikről elfeledkezik a világ. Ez a világ minél büszkébben hivatkozik a nagy eszére, annál szárnalmasabban beszűkülten gondolkodik. Olyan anyagias lett, hogy sokszor teljesen megfélelkezik olyan lelki-szellemi értékekről, amik nélkül nem lehet emberi életet élni. Enni, öltözködni, utazni lehet, de emberi életet élni nem lehet. Jézus azt mondta: nemcsak kenyérrel él az ember, hanem minden igével, ami Isten szájából származik. Ez azt jelenti: aki emberként akar élni, az Isten igéjével is táplálkozzék, ettől lesz ember. Ez emeli föléje az állatvilágnak, ez hozza őt igazán kapcsolatba a Teremtőjével, s így tud majd helyesen uralkodni a teremtett világon. Mivel ezzel nem törődik, azért állatiasodik, sőt démonizálódik ennyire az embervilág.

Tehát olyan szellemi értékek felismerése, gyűjtése, komolyanvétele, felragyogtatása a hívók feladata, amik igazán emberivé teszik az életet. És ez karácsony előtt különösen is aktuális. Jó lenne, ha magunkban is tudatosítanánk, a gyerekeinkben is, hogy az ajándékoknak nemcsak forint-értékük, hanem szeretet-értékük is

van. És lehet egy anyagi értékét tekintve szerény ajándék mögött olyan szeretet, hogy azzal nagyon meggazdagítja a megajándékozottnak az életét a másik, mert szinte tapintani lehet a mögötte levő figyelmességet, áldozatkészséget, kedvességet, szeretetet. Merjük vállalni, hogy ilyen beruházásokat teszünk, és egy-egy ott-honi meghitt beszélgetés többet ér, mintha nem tudom mivel halmoznánk el a gyerekeinket. Nem amiatt fognak hazasietni kamaszkorukban, a lázadásuk idején, meg később is, hogy mi mindent kaptak vagy kapnak, hanem, ha ezért érdemes hazajönni.

Ha pedig be kell ismerni, hogy magunk is szegények vagyunk lelkiekben és szellemiekben, akkor engedjük, hogy Isten minket gazdagítson meg először, hogy aztán hű és bölcs sáfárok legyünk.

5. És végül: fontos, hogy megtanuljuk, mit jelent a hűség? Az utolsó időkről szólva az egyik legnagyobb veszedelemnek azt tartja a mi Megváltó Jézusunk, az apostolok is, ha a hűség megrendül vagy meggyengül a hívőkben.

Ézsaiás könyvében olvasunk arról, hogy amikor már nem lehetett segíteni Isten népén, olyan nagy lett a baj, az mutatta: elveszett a hűség. „Eltávozott a jogosság, és az igazság messze áll, mert elesett a hűség az utcán, és az egyenesség nem juthat be. És a hűség hiányzik, és aki a gonoszt kerüli, prédává lesz.” (És 59, 14-15)

Nem így van ma? Aki a gonoszt, mint Isten gyermeke kerüli, prédává lesz, mert elesett a hűség az utcán.

Nos, a hívőknek pontosan a hűséget kell gyakorolniuk. Rendíthetetlen hűség Istenhez, hűség az Ő ígéjéhez, hűség egymáshoz, a Szentírásból felismert meggyőződésünkhöz, hűség a népünkhöz, hazánkhoz, a hivatásunkhoz adott esetben, ha azt Istentől kaptuk. Akkor is, ha kínálnak valami könnyebbet és jobbat. Mert a kísértés mindig az, hogy másik lehetőséget csillant fel az ördög, ami mindig kívánatosabb, mint az, amihez hűségesnek kell maradnunk. A szomszéd felesége szépen kikészítve, kozmetikázva kívánatosabb, mint az én feleségem pongyolában, kötényben a mosogató mellett. Ez a becstelenség jellemzi mindig az összehasonlítást, hogy a másiknak az erényeit annak a hátrányaival hasonlítja össze, amihez hűségesnek kellene maradni. De még ezt sem leplezzük le nagyon sokszor, és belemegy a csapdába sok ember.

Ezért mondja Jézus éppen az utolsó időkről szólva: „tökéljétek el a ti szívetekben ...” Itt csak az eltökélt keresztyének maradhatnak talpon az utolsó idők nehézségei között. Éppen ezért ne szégyelljük az evangélium egyszerű igazságait, amikor valami körmönfont áltudományossággal állítják szembe és próbálják nevetségessé tenni. Mi csak maradjunk meg az egészséges tudomány mellett! Ne szégyellj, ha szűzen mész a házasságba, majd a többiek fogják irigyelni, hogy egészséges gyerekeid születnek. Legyen bátorságot nemet mondani olyan meghívásra, amiről előre tudod: nem Istentől való, és csak eltávolítana Ótőle az, ami ott történik. Legyen bátorságod felállni és elmenni valahonnan kedvesen, nem mérgeesen, de határozottan, mihelyt kiderül, hogy ott csak mérget kínálnak, s te nem tudsz áldásul lenni másoknak, mert nem Isten küldött oda. Legyen bátorságunk felállni egy tv-műsor előtt, vagy becsukni egy könyvet. S ne sajnáljuk az időt attól, hogy Isten előtt elcsendesedünk és engedjük, hogy Ő adjon nekünk felülről való gondolatokat, s belemélyedjünk az Ő ígéjébe, és ne csak lapozgassuk azt. Tanuljunk meg elmélyülten imádkozni, mert ezek során gyűjthetünk olyan szellemi ér-

tékeket, amikkel majd gazdagíthatunk másokat is. Ilyen értékeket azonban csak a Gazdától, Istentől lehet kapni, s csak a hű és bölcs sáfároknak adja, mert azok nem herdálják el, hanem mások javára fordítják.

Ez munka, testvérek, hogy mi Istennek használható sáfárai lehessünk. Figyelni kell rá, állni kell előtte. Tudni kell, miket kínál. Félre kell tenni más egyebet, letenni a kezünkből értéktelen kacatokot, hogy örök kincsekkel rakhassa tele. Ehhez bátorság kell, eltökéltség, hűség. Gazdag ez a kifejezés a Szentírásban.

Ragaszkodni Jézushoz, mint Isten Fiához és egyedüli Megváltóhoz. Ragaszkodni Isten kijelentett igéjéhez és aszerint rendezni be az életünket. Tudatosan építeni a házasságot, a családot, és aki egyedül él, az is segítheti másokét. Legyen sokkal nagyobb értéke előttünk a szellemi kincseknek, Gyűjtsük és adjuk tovább azokat, és ne ejtsen meg a világ a maga primitív anyagiasságával. És végül: bátorodjék meg a szívünk erre a fajta hűségre. Aki mindvégig hű marad, az üdvözül! Légy hű mindhalálig, és neked adom az életnek győzelmi koszorúját – azt mondja a mi Megváltónk.

Imádkozzunk!

Úr Jézus Krisztus, dicsőítünk téged, mert erre a hűségre adtál nekünk példát, és ehhez adsz nekünk erőt. Köszönjük, hogy hű maradtál mindhalálig, mégpedig a keresztfának haláláig. Köszönjük, hogy kereszthalálad és feltámadásod nyitotta meg előttünk az Istenhez vezető utat. Áldunk azért, hogy általad van menetelünk az Atyához.

Könyörülj rajtunk, és bocsásd meg az önhittségünket, tétovázásunkat, mulasztásunkat, megalkuvásunkat, gyávaságunkat. Bocsásd meg, Urunk, hogy megejt minket a világ a maga sokféle hazugságával. Bocsásd meg, ha csak a láthatókra nézünk, s sokszor jobban szeretjük a pillanatnyi gyönyöröket, mint örök értékű kincseidet.

Tedd ma mindannyiunk számára mindennél fontosabbá a veled való közösséget. Adj nekünk bátorságot, hogy elkezdjük a neked való engedelmességet ott is, ahol eddig tudatosan vagy tudatlanul megszegtük azt. Őrizd meg minket mindenféle ösztönözéstől. Köszönjük, hogy nem viszonylagos az igazság. Köszönjük, Jézus Krisztus, hogy te vagy az igazság, a valóság. Engedd, hogy téged ismerjünk meg igazán és egyre jobban. Segíts minket eligazodni az élet útvesztőjében, hogy megmaradjunk mindvégig azon az úton, amelyik az életre visz. Tudjunk szeretettel és felelősséggel hozzád hívogatni másokat is.

Könyörülj rajtunk, hogy ne legyen ellentmondás szavaink és gyakorlatunk között. Járja át a te szentséged a mi egész életünket, irányítsa Szentlelked minden gondolatunkat, egész érzésvilágunkat, döntéseinket. Segíts el minket olyan döntésekre, amikhez hűek maradunk. Magunkban nem bízunk mi már, Urunk, olyan sok bukás, kudarc, csőd kísérte eddigi erőlködésünket. Egyedül benned bízunk! Hisszük, hogy neked minden lehetséges, még az is, ami az embereknél lehetetlen. Még az is, ami nekünk eddig lehetetlennek bizonyult.

Segíts el minket benned elrejtett győzelmes életre! Áldj meg minket, hogy áldássá lehessünk!

Ámen.